

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt - kr.

Hat hónapra . . . . . 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közléseért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetők tetemes díjkedvezményben részesülnek.

Csatta.

Fényes Elek „Magyarország geográfiai szótárá”-ban olvassuk: „Csatta (tetszésünk szerint Csata) magyar falu Barsvármegyében, a Garam jobb partján, Esztergom vármegye szélén az oda vezető országúton 783. kath. lak. Határja bőtermékenységű, legelője, erdeje, vízi malma. F. u. a lekéri apátur. U. p. Kéménd.”

Dehát, kérhető a szíves olvasó: mi nevezetesség van ebben, hisz ilyen-forma falu ezer számmal van széles Magyarországon?

Az igaz, de reánk barsiakra nézve, mégis nagy fontossággal bíró hely ez; fontosságát ugyan nem harcias hangzású nevetől, vagy annak értelmezésétől nyeri, hanem onnan, hogy legújabb időben, az Esztergom-Nánától kiinduló vicinális vasútnak — megyénkben első állomási helyéül deszignáltatott, tehát közlekedési viszonyainkra nézve — mintegy az első tavaszi recskéül tekinthető általunk, minthogy rendelkezése: Barsvármegyét a világforgalom keretébe bevonni s ez által jólétünk előmozdítására jótékonyan hatni.

Barsvármegyének nincsen vasútja. Érinti ugyan megyei határainkat a vasút Kőrmöczbányánál, de ez közlekedésünkre nézve csak oly tangens vonal, mely mutatja, mennyire szükséges, hogy végre-valahára mi is a világforgalom keretébe vonassunk; de ez még korántsem alkalmas arra, hogy ebbeli viszonyainkat áldólag s termékenyítőleg felöllelje.

A meghalásra sok, a megélhetésre kevés. Más reményekkel és várakozásokkal fűződünk Csattához.

Igaz, hogy Csatta is véghatárainkon van szintúgy, mint a kőrmöczbányai vasútvonal, hanem mégis nagy a különbség a kettő között. Ez utóbbi vonal megyénkbeli kifelé, amaz megyénkbe befelé sugárzik. Csatta délről keresztül a vármegyén igyekszik áttörtetni, hogy összeköttetésbe léphessen északon a kőrmöczzi vonallal, s emez csak akkor nyer reánk s érdekeinkre nézve fontosságban, ha Csattával egyesül; e nélkül — mint eddig volt — csak Tantalusz szerepére kárhoztat bennünket, adván tenger mennyiséget vízből és gőzből, de amelyet megizlelniük nem szabad; annál kevésbé oltathatók belőle égető szomjúságunkat.

Tehát Csatta felé tekintenek a gyors és könnyű közlekedés után sóvárgó pillantásaink, mint az áhítatos muzulmánoké Mekka és Medina felé. Csatta lón napjainkban közlekedési vágyainknak Eldorádója.

S midőn köztudomásra jutott az, hogy ezen vicinális vasútvonal munkabavétele komolyan elhatározva van s erre nézve a folyó évi augusztushó 21- és 22-ik napjaiban a hatóságok részéről a vonal bejárása megtörtént: a tudósítás mindenkit benső megnyugvással és örömmel töltött el.

Hiszen ez, egy huszonhárom éves küzdelem munkájának első győmölcséül tekinthető.

Igenis, huszonhárom éve, hogy ezen ügyben a társadalom és hivatalos világ köreiben mozgalmakat indítottak meg s azok különféle fázisokon keresztül lankadni nem tudó buzgalommal folytatva azon cél felé törekedtek, hogy Esztergom-Nánától a Garamvölgyén keresztül a vonat kiépítve — s a Budapest-ócecsi vonal a Budapest-oderbergi vonattal összekötve legyen.

Ezen terv ma a valóság stádiumába lépett. E megvalósulásnak megyénkben Csatta a kiindulási pontja, s harcias hangzású neve, mintegy biztosítékul szolgál annak, hogy a diadal nem fog elmaradni, habár e diadal közel egy emberöltőbe kerül is!

Egyébként nem akarunk levonni semmit sem Fényes Elek említett leírásának értékéből, azon megjegyzésen kívül, hogy Csattát míg Fényes tévesen a lekéri apátság uradalmához tartozónak véli, mi azt a valóságnak megfelelőbben a vallás-alapítvány jószágaihoz sorozzuk. Maga a község régi szerénységében — midőn lakosai Barsvármegyében a jobb módhoz tartoztak — csak az által szenvedett változást, hogy lakosainak száma majdnem megkétszereződött. Az utolsó népszámlálás szerint 1186 lakossal bírván: a jobb mód, a végtelen osztály s birtokparcellázások által, igen is alászállott. A jobb módba való visszahelyezésre ezidőszerezt egyedül a vasúti közlekedésnek növekedő forgalma által — mely több kereseti ágat nyújt — nyilhatik mód és alkalom csattai polgártársainknak, ha azt kellőleg jól tudják használni.

Meg vagyunk erősen győződve arról, hogy munkásságuk és szorgalmuk nem fogja tétlenül nézni a kedvező s kínálkozó alkalmat jólétük előmozdítására; és valamint a csattaiak, mások sem hagyják magukat senki által fölülmulni.

Csattával kezdjük, vajha győzelemmel végeznők!

Az ipartestületekről.

I.

A f. évben szentesített új ipartörvény a jövő októberhó 1-én lép életbe. — Sok üdvöset tartalmaz e törvény, különösen érdekes benne a IV-ik fejezet, mely az ipartestületekről szól.

A szabadipar behozatala óta több ízben hangoztatták maguk az iparosok is, hogy az „ipartársulatok” intézménye nem felel meg a várakozásnak, mert nem kötelez minden iparost a belépésre s eszerént az ipartársulat egy meddő testület volt maig, mert az iparosok tulnyomó része távol tartotta magát a társulattól. Így állott be az a pangó állapot, mely az ipart határozottan hátravetette. A czélrendszer el volt törölve, az ipartársulatba való lépéstől pedig az iparosok zöme tartózkodott s ellene százféle kitogással élt.

Ideje volt hát, hogy ha már a czélrendszer egyszersmindenkorra eltöröltetett, állítsák helyébe egy oly törvényes intézkedés, mely szerént minden iparos kivétel nélkül köteleztessék az ipartársulatokba való belépésre.

Ezen óhajtsanak az új ipartörvény akként tesz most eleget, hogy a létező ipartársulatok meghagyatnak eddigi hatáskörükben, de mellettük minden község területén egy ipartestület alakítható, melynek minden iparos kötelezve van tagjává lenni. Eszerént az ipartársulatok előbb-utóbb fölöslesnek a legtöbb helyen — a kötelező tagság hiánya folytán. No, ha megszűnnek, nincs mit rajtuk sajnálkozni, majd ott lesz helyettük az ipartestületek intézménye, mely amannal minden tekintetben jobb- és czélszerűbb.

Azonban a törvény igen tapintatos fogással élt, midőn az ipartestületek alakítását nem sózza a nyakába az iparosoknak, nem parancsolja meg az ipartestületek alakítását, csak ajánlja és megengedi. Tehát itt van most az alkalom, hogy az iparosok önmaga tegyen magáért, ha az ipart és saját anyagi helyzetét javítani s emelni akarja. Ha életrevalóság van az iparososztályban, nem fog tétovázni az ipartestületek megalakításával, mert ennek meg-, vagy meg nem alakítása teljesen tőlük függ.

Olyan községben, hol a rendszeres iparosok száma legalább is százra megy, ott már az ipartestület megalakítható, ha ezt az iparosok létszámának kétharmada akarja. Már pedig ezt akarniok nagyon is érdekükben áll, mert az ipartestületnek azután nemcsak

ez a $\frac{2}{3}$ rész, hanem minden iparos tagjává lenni tartozik, mert erre a megalakulás után már a törvény is kötelezi őket.

Ez az utólagos ráparancsolás igen lényeges és szép pont az új ipartörvényben, mert így a társulási szabadság fontartva van a kezdeményező $\frac{2}{3}$ résznek, de másrészt az ipartestület fönnállása is biztosítható a megalakulás után, mert az többé föl nem osztható, mert minden iparos köteles tagjává lenni annak. Eszerént a testület üdvös működésére nézve biztosítva van egy az egyes személyek, mint egyéb körülmények által eléggördíthető akadályok legyőzése.

Ilyen alakban akarja az új törvény életbeléptetni a czélszerűtlennek bizonyult ipartársulatok helyett a kény szertársulatokat, melyeket az iparosok maguk is rég óhajtottak.

Az ipartestület czélja és feladata: részint humanisztikus, részint közgazdasági, részint hatósági működés által a testületbe tartozók jólétét — s ezáltal magát az ipart előmozdítani; s egyik fő hivatása még, hogy az iparosok között az iparnak leginkább megfelelő rendet föntartsa és érdekeit előmozdítsa.

Nem lesz tehát érdektelen, ideigatni részletesen, amit az új törvény e tekintetben tartalmaz, nevezetesen:

„Az ipartestület czélja: az iparosok közt a rendet és az egyetértést föntartani, az iparhatóságok az iparosok közt föntartandó rendre irányuló működését támogatni, az iparosok érdekeit előmozdítani s őket haladásra serkenteni.

Ez okból gondoskodik arról: a) hogy az iparosok és segédek között rendezett viszonyok álljanak fönn; — b) hogy a tanoncok ügye rendeztessék; — c) hogy az iparosok és a tanoncok, vagy segédek közt fölmerülő surlódások és vitás kérdések elintézésére békéltető működés biztosíthatassék; — d) hogy segélypénztárak létesüljenek; — e) hogy az iparosok anyagi érdekeit szövetkezetek alakítása által előmozdítsa; — f) hogy a hatóságokat az iparügy tekintetében tájékoztassa.”

Ez a programja az új ipartörvény értelmében alakítandó ipartestületeknek. — Látnivaló tehát, hogy az ipartestületek hivatása sokkal kiterjedtebb, hatályosabb s eszerént üdvösebb is lesz, mint az ipartársulatok voltak. Egyébiránt az ipartársulatoknak eszentul nagyon jelentéktelen szerepük marad, sőt az ipartestületek keletkezésével hamarosan meg is szűnnek, megszűnnek önként, amint önként alakultak a múltban, de meg is kell szűnniök, mert a testületi potencia tekintetében messze mögötte állanak a törvényesen tagságra kötelező ipartestületeknek.

A jelen új törvénynek tehát az ipartestületek alakítása képezi a legfontosabb részét. Évekóta képezte ily kötelező testületek létesítése az iparososztály legkiválóbb óhaját. Nos, ezen óhaj már tény, illetve tényé változtatható épen az iparosok által. Saját érdekükben áll, hogy a törvény által nyújtott eme hatalmas és nagyhorderejű eszközt megragadják, azt fölhasználják s azzal együtt úgy a saját, — mint a hazai iparos érdekeknek megadják azt a lendületet, melyre a hazában még a nem-iparosoknak is nagy szükségük van.

Az ipartestületek megalakítására már több hazai városban teszik az előintézkedéseket. Illő, hogy e saját érdekü mozgalmat a bars megyei iparosok is megindítsák maguk között, mert a törvény életbeléptétől már csak rövid idő (épen egy hónap) választ el.

Egyébiránt a kormány is elhalaszthatatlannak találta már az időt, midőn épen a most elmúlt napokban oly értelme rendeletet bocsajtott ki, melynek főczélja megkönnyítésül mintegy vezérfonalat nyújtani az iránt, hogy az új ipartörvény közelgő életbeléptetéséhez az illetékes köröket tájékoztassa és ösztönözze.

Ugy az új ipartörvényt, mint az erre vonatkozó miniszteri rendeletet egybevonatva, jónak láttam egy czikkel foglalni helyet e lapokban, mely mindenkoráig önzetlen, sőt buzgó közege volt a hazai ipar emelésének.

Fölölet tárgyatam egypár cikksorozatban körvonaloza s akként óhajtom itt föltárni, hogy belőle az iparososztály megérteni legyen képes az új törvényt s ennek különösen abbéli szellemét és intenczióját, mely a hazai iparnak előbbrevitelét s az iparososztály társadalmi helyzetének javítását célozza, még pedig eddig bár meg nem kísértett, de nagyon is

racionális módon. Érttem ez utóbbi alatt ama intézkedést a törvényben, midőn a rég kívánt kötelező tagsággá-lételt az ipartestületeknél a törvény csak akkor mondja ki érvényesnek minden iparosra a községben, ha ennek iparosából 2/3 rész előbb saját akaratából kívánja életbeléptetni az ipartestületi működést. Ez intézkedés üdvössége tehát nem is annyira a törvény erejétől, mint inkább az iparososztály józan belátásától s önkéntes akaratától függ. S mivel hiszem, vagy legalább hinni szeretem, hogy e tekintetben az iparos osztály, már csak saját érdekét tekintve is — szívesen sorakozik a társulás zászlója alá: azért kívánok e cikkben szerény utmutatásul hozzászólni az ipartestületek megalakításához.

E szempontból tehát eszmecsere tárgyul bocsájtom ki az ipartestületek megismertetését s szervezését, melynek folytatását a jövő számban lesz szerencsém közölni.

X—y.

Különfélék.

— A lévai gimnázium ügye. M a i l á t h István Bars megye főispánja ö-móságához, a lévai gimnázium 7-ik osztályának megnyitása tárgyában a következő sürgöny érkezett tegnap Budapestről a nm. közoktatási kormánytól. „Minthogy a lévai gimnázium számára szükségelt épület fölépítésének ideje az eddigi adatok alapján még meg nem határozható, s így a gimnázium esetleg hosszú időre juthatna rendezetlen állapotban, fönt kell tartanom f. é. 22,604. számú rendeletemet, melylyel a 7-ik osztály megnyitásának elhalasztását mondtam ki. T a n á r k y, államtitkár.“

— Színészet. Színészeink többnyire elég szép számú közönség előtt játszanak, alkalmas volt erre az időjárás is, melyben nem kellett a nagy hőség ellen panaszkodnunk; kivéve a hét hőzepe táján tartott párnapi esőzést, mely az esti levegőt egész ősziessé kvalifikálta, ezt azonban ismét melegebb idő várta föl. — Eszerint a színigazgató ur által tervbe vett színpadát helyezés (a nagyvendéglő termébe) fölöslegessé vált, mert a mai estéken kellőleg öltözködve kényelmesebben hallgatja végig az előadást a közönség a színpadon, semmint a még most légvonalattal és fülletséggel telt teremben. — A múlt heten előadott darabok voltak ezek: T u r i B o r c s a népsz. — C z e c z i l h á z a s s á g a. — P r y P á l, jutalomjátékul Bokodynak, ki (helyett a multkor tévesen kerültilapunkba az igazgató, mint jutalmazandó.) Különben rég volt annyi közönsége a színpadnak, mint Bokody jutalomjátékán, ki ez estén valóban remekelt s minde tekintetben exczellált. — Csütörtökön adták A i g m á n d i k i s p a p népsziművet. Tegnap pedig S o o s Mihály jutalomjátékául A z s i d ő h o n v é d e t nagy közönség előtt, mely sűrű taps- és tetszésnyilatkozatokkal tüntette ki Soóst, ki egyike a társulat legjobb erőinek. A mai est darabja lesz: K é t h u s z á r é s e g b a k a n c s o s. A jövőhét műsora: h é t f ö n : C z i f r a n y o m o r u s á g színm. Csiky től. — k e d d e n : B á n f a l y n é I l k a jutalomjátékául (közli-vánatra 2-or) R a n g é s M ó d színm. Szigetítő, — s z e r d á n : F é r j a v i t ó i s k o l a Sardoutól, — s z o m b a t o n : P r o l e t á r o k színm. Csiky től, — v a s á r n a p : T ö t l é n y népsz. Almásitól.

— Előléptetés. D o m á n y i Elek, az ar-maróthi kir. törvényszék egyik legmunkásabb tisztviselője,

irodaigazgatóvá lett előléptetve. Ebbeli kinevezetéséről örömmel értesültünk s szívesen üdvözljük új állásában a munkás derék férfit. — D i l l e s z Kálmán verebélyi kir. járásbírói aljegyző szintén előléptetésben részesült, ki lett nevezve jegyzővé az ar-maróthi kir. törvényszékhez!

— Világhírű vendég jön Bars megyébe a napokban. M u n k á c s y Mihály, a jelenkor legnagyobb festőművésze lesz e kiváló vendég, ki a napokban érkezik Bars-Szt.-Keresztre, hová őt mindjárt Budapestre érkezésekor meglátta I p o l y i Arnold besztezebányai püspök. A nagy művész elfogadta a szíves meghívást, előbb azonban fölállítatja legutóbbi nagy művét, „Krisztus a kereszten“ címűt, aztán megyénkbe Bars-Szt.-Keresztre jő néhány napra, honnét az ünneplést vendég tiszteletére több irányban rendez kirándulásokat megyénkben a szíves püspökhöz igazgató. — E kirándulások iránya és pontjai nincsenek tudomásunkra juttatva, de a hír, hogy Munkácsy néhány napig Bars megye földjén időz, egymagában is kiváló érdeklődést kelt s ha e hír valósul, úgy megyénk büszke lehet a nagy művész megtisztelő látogatására, sőt elhalaszthatlanul szükséges, hogy a megye és nagyobb városaink közönsége küldöttségileg üdvözölje a nagy vendéget Bars-Szt.-Kereszten. Hír szerént szept. 3-án jő B.-Szt.-Keresztre s nevével együtt itt tölt egy hetet. — Ugyanezen hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy Munkácsynak Budapesten most kiállított új festménye még nagyobb hatású remekmű, mint a „Krisztus Pilátus előtt“, a nagy hatású új műnek térbeli nagysága is sokkal kiterjedtebb, mint amaz, idezállítása és kicsomagolása rendkívüli szakértelmet igényelt. Közszemlére lesz kitéve a főv. képzőművészeti csarnokban szeptemberhó 1-től kezdve.

— Tűzesetek, f. hó 15-én délután 1/2 1 órakor G a r a m - S z ö l l ő s ö n egy eszürben tűz keletkezett, elhamvasztva egy uradalmi béresházat, 1 lakóházat s 6 eszür. A eszürök tele voltak szalmagabonával. A kár eddig még nincs megállapítva. Az urad. béresházon kívül egyéb nem volt biztosítva. A lévai tűzoltók Jaross Ferencz alparancsnok vezetése alatt elég jókor megérkeztek s itt is — mint egyéb hasonló eseteknél — kitüntették magukat. — (T. levelezőnk megemlégtetésére kijelentjük, hogy e tudósítását — tévedésből — 11 nap múlva kaptuk meg a helybeli postáról. — Szerk.) — Ennél még nagyobb mérvű tűzeset fordult elő K i s - S á r o b a n, hol f. hó 21-én a délutáni órákban valami Kiss nevű zsellér lakásán ismeretlen okból a tűz kiütött s innét rövid idő alatt úgy elharapódzott, hogy 13 lakóház s több melléképület semmisült meg a lángokban. A nagymérvű tűzeset alkalmával óriási volt a zavar, a lakosság csaknem fejtét veszté a félelem miatt, szerencsére egy derék bátorítójuk akadt az épen közöttük időzött zelizi p l e b á n o s b a n, ki a megijedt népet a védelmi ténykedésre bátorította és vezényelte s tetteleg példával is járt elől, midőn sajátkezűleg vezette a garamikolai feeskendő eszűt. Az ő lelkes buzgalmanak sikerült a népet a gyors és erélyes oltási munkálatba bevonni s a már is tulságosan elharapódzott tüzet lokalizálni. Szerencsére a gabonában kár nem esett, mert már elesépelve és veremkebe volt takarítva.

— A lótenyésztés emelésére alakult részvénytársaság elhatározta, hogy a szokásos őszi lókiállítás t, ló díjazást és ló vásárt Budapesten a soproni lóversenyek után s a bécsi ügetversenyek előtt októberhó 1. 2. és 3-ik napjain tartja meg.

Díjazva lesznek kettős kocsi- és hátsólovak összesen 10 díjjal, melyek között egyik szép díj gyanánt: egy 4 éves mezőhegyesi kanca, mint állami díj foglaltatik. — Ellenben a m é n l ó - k i á l l i t á s é s v á s á r, egy a t e l i v é r a n y a g - é v e s e k é s a z i d ő s e b b l o v a k nyilvános árverése a budapesti lóversenyek végével, október 18, 19 és 20-án tartatik meg. — Az őszi ügetverseny okt. 26, 30 és nov. 2-ra tüzetett ki, a részletes program a napokban lesz közzétéve; az illető lótulajdonosok, vagy lóevők bármely kérdéssel a hivatalos helyiségbe (Budapest, Tattersal) forduljanak.

— Zenészeink hazajönnek. A napokban egy levéllel s benne azon kérelemmel keresett föl bennünket a lévai első zenekar vezetője L a k a t o s Sándor, hogy zenekarával Koritniczáról, hol a fürdő szezonon töltötte, szeptember 5-én hazaérkezik Lévára, amidőn is készségesen fog rendelkezésre állani a jókedvűnek szépen szóló hegedűjével. — Hazajövetelét bizonyára jóindulattal fogadja a zene- és tánc kedvelő közönség, mert bizony a jó cigányzenében nem volt részünk a nyár folyamán.

— Rövid hírek. — Időjárás: A jövőhétre változó, szeles, borús, majd esős időt várhatunk. — A magyar király legközelebb találkozni fog az orosz csárral a porosz határon, hol a német császár is jelen lesz — ez a legújabb hír ma az európai politikában. — A horvátok orsz. gyűlése, mely most ideiglenesen ült össze, a legszégeylenetesebb botrányok közt ülésze, több képviselőt nemcsak a szólamai jogtól megfosztani, de az ülési teremből karhatalommal eltávolítani kellett a héten. — Kosuth Lajos nevénapját (aug. 25) sok helyen ünnepélyesen tartották meg az országban, még a Budapesten lakó csehek is legforróbb üdvözléseiket küldték el ez alkalommal a nagy hazáinak. — A olvasó kutya, melyről a multkor tettünk említést, már szépen halad az olvasásban, tanítója Sir John Lubbock oda dreszirozta már, hogy a kutya aszerint, amint éhséget, szomjúságot, kimenést stb. akar jelenteni, azonnal kiválasztja az illető papírlapot, mely e czélra neki mint kutyaasztár van összeállítva a szobában. — Párisban a legutolsó népszámlálás szerént a 440022 férj között a legifjabb férj 17 éves, s a 446207 feleség között a legifjabb feleség 14 éves; 550735 özvegy férfi között három 18 éves és 124251 özvegy asszony között kettő 16 éves. — A gabonárák jelenlegi alacsony voltát a hadügyminiszter arra kívánja felhasználni, hogy a hadsereg számára az egész évi zabszükséglet egyharmadát előre bevásároltatja. — A országgyűlés szeptember végén nyílik meg s a delegáció megválasztása után az ülés elnapoltatik, míg a delegáció tartja tanácskozmányait.

Apróságok.

A Választási aktus alatt a jámbor falusi voksoló, drága kortesebédhez jutott, melyen a többek közt „befőtt dió“ is volt. Megesudálta a különös eledelt s kordé az egyik kortesvezért: Mi lehet ez, kérem alásan? — Hát kókuszdió, volt a fűzfangos felelet. — Kókusz dió? biz ez fűzfű gyümölcs, haza viszek egyet belőle s elültetem a „Hermán hegy“re, ha kikelt, jó lesz a termés a kiz fiannak.

Az ördög baránya. Bars megye egyik plébániáján szokás, hogy a plébánosnak baránnyal adózik évenként minden juhász. Egy öreg juhász azonban az idén nem akarta beszozálatni a barányt, végre is hivatalosan lett rá fölszóllítva s az öreg kiválasztott egyet a barányok közül. „Ne adja oda edes apám, mond a fia — ráér arra várakozni a pap.“ — „Hadd el fiam, ha már az ördögnek el kell vinni, csak hadd vigye ezt a barányt a paphoz.“

Tárca.

Kossuth Lajos — Görgeyről.

E lapok t. olvasói előtt talán nem ismeretlen azon mozgalom, mely legújabbán aziránt indult meg, hogy Görgeyt a hazaárulás vádjá alól fölmenték.

Ugy modják, sőt szélében kolportálják a lapok, hogy a forradalmat átélte tekintélyes honvéd-főtisztek közül számosan irtak volna alá egy nyilatkozatot, mely legközelebb sajtó útján is megjelenik Görgey tisztázása érdekében.

Ugy híresztelik, hogy a rehabilitációra elérkezett az idő; sőt azt már régebben meg kellett volna tenni, de a hazai politikai viszonyok s a forradalom után fönnmaradt kedvezőtlen közvélemény gátlólag hatottak arra, hogy Görgey világosi fegyvertényét igazoltnak, helyesnek és a hazaárulás bűnétől tisztának kimondani lehessen. — Most azonban, midőn a magyar szabadságharc még élő jelesei közül mind többen elhaláloznak s midőn ma már a politikai légkör tisztább s a szenvedélyek is csillapultabb állapotban vannak: időszerűnek és szükségesnek találták a régi honvédtisztek nyilatkozni a világosi kapituláció és ezzel kapcsolatban Görgey tisztázása fölött. Sok honvédtiszt írta alá a terjedelmesen indokolt nyilatkozatot, melyben — hír szerént — Görgey a hazaárulás vádjá alól teljesen tisztázva van.

Meenyi az igaz a nyilatkozatban, afölött csakis a sajtóbaui megjelenése után mondhat a világ s a magyar közvélemény döntő ítéletet. E kérdés fejtegetésébe avatkozni nekem sincs szándékom e helyen, csupan egy nagy tekintély véleményét igatom ide. Ideigtagtom a magyar szabadságharc megemlézőjének, K o s s u t h Lajosnak egy 1849. szept. 12-én Viddinben kelt leveléből a következő sorokat, melyek a „Dunántul“ című lapban a minap jelentek meg. E sorokban így nyilatkozik Kossuth — Görgeyről:

„En Görgey a porból a fölélem föl, hogy magának hallhatatlan dicsőséget s a hazának szabadságot vivjon

ki. S ő Magyarország gyáva hőhérává lön. — Görgey már rég sokak által azzal vádoltatott, hogy diktátorságra törekszik. En — a dicsvágytól ment, ki nem fogom föl, miként lehet e hazán és szabadságon kívül még egyebet szeretni, — már hónapok előtt s azóta ismételve fölszóllítam, mondaná meg nekem őszintén, hogy ha ő legfőbb hatalom után törekszik, én magam teremtek számára pártot, a párt pedig, melyet én teremtek, nagy, az egész hon lesz! Csak azt igérje meg, hogy a hazához és szabadságához hű marad; hogy én kész vagyok neki a hatalom koszorúját átadni, mely nekem, — kinek dicsvágya egyedül oda tör, hogy a magánélet homályába visszavonulhassak, szegényen és egyszerűen, miként mindig valék, — csak tövis-korona, mely dicsőségével is mindig csak ijeszt és nyom.

Azonban ő mindig esküvel állítá, hogy ő semmi hatalomra nem törekszik, maga is magánélet után vágy és érzelmeimet tökéletesen osztja. — És én, szívemet véve mértékül, lecsöndesítém a vádaskodásokat s erősítém népszerűségét, mert tiszteltem tehetségét.

Azonban e táborban egy kamarilla képződött, nélküle — miként állítá, — de mégis töle kiindulva, miként most tudom. Arisztokráciai érzélem s nép-megvetés mindig mélyebb gyökeret vertek a hadseregben, mely azonban iránta személyes bátorsága miatt oly határtalan kegyelettel s ragaszkodással viseltetett, hogy őt a seregtől elvonni annyi lett volna, mint attól a győzelmi tudatot elrabolni s a győzhetetlen hősöket kétséggel eltölteni.

Miután őt árulónak nem tartván, ki ellenségünkkel egyetértésben lehet, és miután tábori kamarillájának iránya csupan katonaszerű volt, mely többnyire magának a polgari hatalom megvetésében tetszik, s ennéltojva tulajdonképp csak az én állásomat látszik fenyegetni, azért annál kevesebbe vetém, mert tapasztalásból tudom, hogy míg a veszély tart, ennek minden közönsége minden pártzakadások ellen megvéd, ha pedig a veszély eltűnt, visszalépésem által minden visszavonást elháríthatok, s az egyezséget fönttarthatom, melynek föntartása kulcsa azon nagyszerű eseménynek,

melyeket én, egyszerű férfiú, elővarázsolni s nemzetem általános bizalmát, anélkül, hogy kerestem volna, megnyerni képes voltam, mert tudá, hogy mit nekem ajándékoz, azt nem a dicsvágnak, hanem a szabadságnak hozza áldozatul.

Igy álltak a dolgok az i z s a s z e g i v á c z i és s a r l ó i győzelmek után.

En magam is oly erősnek tartám nemzetemet, hogy még az oroszokat is legyőzheti, vagy legalább a harcot hosszú időre kihuzni képes lesz, míg az európai diplomácia Enrópa fenyegetett békéjének érdekében kényszerítve leend ügyeinkről tudomást venni s közbenjárása által bennünket tisztességes, habár áldozattal összekötött békéhez a szabadság alapján segíteni.

Azalatt Görgeyben, mint vezérben, egy hibát vevék észre. Ő tudott győzni, de nem egyszersmind a győzelmet hasznára fordítani. Minden győzelem után megpihent, mint Hannibál Cannaenál. Minden győzelme taktikai volt, de egyiknek sem volt stratégiai eredménye.

A komáromi győzelem ápril 26-án második „máregói csata“ lehetett volna, ha Gáspárnak a színhelytől három órányira tétlenül álló hadtestét a csatába hívja s ekként képessé teszi magát az ellenséget nyomatókkal üldözni. Bécs ekkor érett gyümölcs gyanánt kardesapás nélkül esett volna kezébe s...

De ő nem használta föl győzelmét, ő Ausztriának időt engedett.“

G.—P.

Stubnyafürdő.

Az állon ástól gyönyörű séta-ut vezet a fürdőhöz, melynek épületei hatalmasan emelkednek ki a tereblyes fák lombosára mögül. A régi esendélet helyett csakugy pezseg a sok vendég, tarka alakok, öreg, ifju vegyest.

Itt, ez az épület—lakásoknak van berendezve, és milyen kényelemmel!., amott a tükörök fölé építettek a

Tanügy.

Iskolai értesítés.

I.

A lévai k. r. nagygymnáziumban a szokásos beírások az 1884—85-iki tanévre f. évi augusztus 29., 30., 31-én fognak eszközölni, a javító vizsgálatok pedig a beírási napok délutánjain. A „Veni Sancte” szeptember 1-én lesz, a rendes előadások pedig szeptember 2-án veendik kezdetüket.

A legújabb utasítások nyomán a gymn. 1-ső osztályba ujonnan belépők a népiskola 4-ik osztályáról kiállított iskolai bizonyítvánnyal, keresztlevéllel, illetőleg hiteles születési bizonyítvánnyal ellátva jelentkezhetnek egyedül szüleik, vagy azok helyetteseinek vezetése mellett a gymnáziumi igazgatóságnál fölvetelre.

Az igazgatóság határozott beleegyezése nélkül szálást fogadni, vagy adni nem lehet, mire a t. ez. szülék és érdekeltek tisztelettel figyelmeztetnek.

Léván, augusztus 24-én. A gymn. igazgatóság. Meghívó.

II.

A „Barsi ev. ref. tanítóegylet” f. é. őszi közlését N. Kálnán, szept. 10-én tartandja. Tárgyak: Gyakorlati előadás. Elnöki megnyitó és jelentés. A múlt ülés jknyvének fölolv. és hitelesítése. Pénztárnoki, könyvtárnoki jelentés. „A népiskola és közegészségügy”. „Az olvasó könyv”. „Milyen legyen az ism. iskolák könyve falun és városban?”. „A természetrajz tanításának anyaga és módszere a népiskolában.” Folyó ügyek — Indítványok.

Miről a rendes, tiszteletbeli és pártoló tagok, valamint a tanügybarátok azon tiszteletteljes kérelemmel értesítetnek, hogy, eme gyűlésen minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Léván, 1884. augusztus 27.

tisztelettel

Kutassy Dénes,
tanító-egyleti alelnök.

Helyreigazítás.

III.

A lévai ág. hitv. ev. népiskolában a beiratások f. é. szeptemberhő 1-jétől szept. 4-ig tartanak, a rendes előadások pedig szeptember 5-én kezdődnek.

Schleifer Ármin,
ev. lelkész.

Irodalom és művészet.

Az **Ország-Világ**, mit Degré Alajos kitünő írónk szerkeszt, ez évi XVII-ik füzetével lépett az olvasó közönség elé. Az olvasók valóban meg lehetnek lepve a szerkesztő buzgalma és a kiadó fáradságos áldozata s az eredeti és időszerű rajzok által. A magyar királyi állami vasutak központi személy pályaudvara meglepi az „Ország-Világ” publikumát. A népszerű Teleki Sándor grófok patriarchalis arcképe, mit Degré Alajosnak ajánl. Degré Alajos utóhangot írt az írók és művészek kiáradásáról és ezt hat szép kép kíséri. Ezekből látszik, hogy a magyar művelt közönség házi tálhelyéhez leghelyesebb hangon közeledik az „Ország-Világ”, mely a nemzeti szerénységéről soha nem feledkezik meg. Előfizetési ára: egy évre 10 frt, fél évre 5 frt, évnegyedre 2 frt 50 kr. Az „Ország-Világ” szerkesztője Szent István napján ingyen emlékszámat osztott ki. Ezt az előzékenységet a közönség igen jó néven vette.

Nyilttér.*)

I.

Válasz egy titkos spitzlinek.

Mai alulírt napon a pestvidéki kir. járásbírósgtól 2153. sz. a. községi kisbíró útján következő nyiltt

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerkesztő.

modern izlésnek minden tekintetben megfelelő csarnokokat, a közelben pedig mesterségesen hűtik a természetes forrásvizet, mert különben nem lehetne használni.

Milyen csodaerő rellik ebben a vízben! Sánta, béna emberek, akik a maguk erejükből még csak a fürdőbe sem tudnak lépni, rövid idő múlva daliás léptekkel járnak föl s le a parkban. Egy külön csarnokot emeltek, hol az így kigyógyultak tartanak hetenként szabadbemenet mellett bálokat, hogy annál ekle-tánsabban mutassák meg a fürdő hatását. Táncozlják a dreischritet is!

A park gyönyörű fasora alatt száz meg száz ember hemzseg, a lugások alatt egy-egy szerelmes pár turbékol, amott a csermely vízből fölfogott tavon kecses hattyu-pár úzi egymást. Majd meg lejjebb valami tudományos német irigylendő türelemmel böködi horgát a pisztrágok után, hogy sportszenvedélyét kielégíthesse. Bátran teheti, nem sok kár esik miatta.

A park végén van a palma-ház, mely előtt a hatalmasan elterülő Músa (Musa Ensete) óriási levelei alatt egy kedélyes társaság költi el uzsonnáját.

És a palma-ház! Mintha csak egy léppel a forró földön legdúsabb palmaerdejébe lépnél,.... Igen, egy darab ez a tropikus ég aljából. A magas oszlop-csarnok, melynek tetejét üveg fűdi, telve van draczenák, lataniák, a legyező-levelű, szárnyas-levelű pálmák fantasztikus alakjaival, de nem azok a melegházi elnyomorodott pálmák ezek, hanem óriások. — akár csak Brazília balsamos ege alatt. Hogy a csalódás tökéletes legyen, tarka ruházatú madarak csicseregnek fejem fölött, melyek csak az őserdőköt lakják, s az oszlopokat és fák derekát liának futják be. Az egyik szögletben egy tó van, melynek partját gazdag levelű zsurlók övezik, közepén pedig a Victoria regia, a tavi rózsza óriás virágai terjesztnek kábító illatot.

Elbűvölve járok ez idegen ég alatt, fejem szinte kábul a virágok illatától s egy pillanatra elképedve nézek körül, hogy álom-e ez, vagy való? De vezetőm megmagyarázza, hogy ez mind valóság. A föld alatt

végzést kézbevitettek nekem: „Párviadal vétésé-vel vádott Hoffmann Ede és társai elleni büntető ügyben a tárgyalás e bizottság hivatalos helyiségében stb. 1884. szept. hó 10-ik napja d. e. 9 órájára kitzüzetik erre vádolt Szokoly Viktor (lak Tinnyén) oly hozzáadással idéztetik meg, hogy meg nem jelenése esetén elvezettetése elrendelteni fog.” stb.

Miután én a folyó évben lovagias elégtételt senkitől sem kértem, sem tőlem ilyest sénkisek követelt; miután becsületbeli ügyben a folyó évben senkinek segéde sem voltam; s miutau végre itt helyben székel a pilis-alsó járási szolgabírósg, melynek hatásköre alá tartozom, mely engem sem zsandárjai által meg nem lepett, sem bármínemű ügyben meg nem idéztetett s ki sem hallgatott, azért:

Ha vádolt vagyok, titkos vádlómat a láló g a z e m b e r n e k kell nyilvánítanom, ki nem mert engem először is illetékes közrendőri hatóságomnál, a helybeli szolgabírósgnál följelenteni, hanem mint a néhai Haynau-féle testvérgyilkos denunciansok titkos árulkodásával leplezetten hurezol a fenytő bíróság elé, *)

Tinnyén, 1884 aug. 18.

Szokoly Viktor.

*) Fölkérem minden hazai nyelvű szerkesztő társamat jelen nyilatkozatom szíves közzétételére.

II.

Nyilatkozat.

1. Egy megindító köszönőlevél. Budapest június 21. Tisztelt uram! A Mindenható Úr Isten ezerszeresen fizesse meg mindazt a jót, amit velem tett! Erős szívdobogásom, szédülésem, gyomorgörösem mind eltűnt. A jobb időkhben Tischer tanár 20 évig volt házi orvosom, de nem segíthetett rajtam. — Őnt pedig a mindenható Isten küldte hozzám, azért egész lelkemből buzgólkodni fogok, hogy az ön nagybecsű labdacseit ajánljam mindenkinek; a mai időben úgyis igen sok a nyegleség, annyira, hogy az emberek már nem hisznek másnak, csak ha maguk megpróbálják. Ha módomban volna, újságba tételném a nevem alatt, hogy aztán az emberek hozzám jönnének s tudakozódának. De én szegény s az egész világtól, mindentől elhagyatott asszony vagyok, csakis egy vigasztalót küldött hozzám a Mindenható Isten, az ö svájci labdacseit, melyek szenvedéseimről megszabadítottak. Csókolom kezeit számtalanszor, s hálásan köszönöm mindazt a jót, amit velem tett, s amit csak imádságommal jutalmazhatok meg. Alázatos, hálás szolgálója, özvegy Mihalovisch Anna. Szegények háza, ajtószám 100.

Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsei dobozonként 70 krajával minden magyarországi gyógyszerárban kaphatók. Gondoljau meg kell nézni, hogy minden dobozon rajta van-e a fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírás.

1100/884. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gemetner István és Szajkó Erzsébet végrehajtónak Nagy Antal és neje Jordánházy Zsuzsanna végrehajtást szenvedők elleni 211 frt 50 kr. tokekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Nagy Antalné szül. Jordánházy Zsuzsannának a szódói 44 ivben A + 1. sorszám alatti fekvőségére és tartozékára 52 frt o. é. továbbá az A + 2. sorsz. alatti fekvőségére 95 frt o. é. — továbbá az A + 4. sorsz. alatti fekvőségére és tartozékára 519 frt. — továbbá az A + 5. sorszám alatti fekvőségére 48 frt o. é. — továbbá az A + 6. sorszám alatti fekvőségére 119 frt o. é. továbbá az A + 8. sorszám alatti fekvőségére 119 frt 50 kr. o. é. — továbbá az A + 9. sorszám alatti 19 frt 50 kr. o. é. — továbbá az A + 10. sorszám alatti fekvőségére 92 frt o. é. — továbbá az A + 3. sorszám alatti fekvőségére 4966 frt. o. é. — továbbá az A + 12. sorszám alatti fekvőségére 3074 frt 50 kr. o. é. — továbbá ugy a végrehajtást szenvedő Nagy Antalné szül. Jordánházy Zsuzsanna, — valamint a társ tulajdonos Jordánházy szül. Jordánházy Rozáliának a szódói 56. ivben A + 1. sorszám alatti fekvőségbeni tulajdonaira 376 frt. o. é. — továbbá Nagy Antalné szül. Jordánházy Zsuzsannának a szódói 94 ivben A + 1. sorszám alatti fekvőségbeni osztatlan 1/4 rész illetményére 294 frt o. é. — továbbá az A + 3. sorszám alatti fekvőségbeni osztatlan 1/4 rész illetményére 95 frt. o. é. — továbbá Nagy Antalnak a szódói 79 ivben A + 1

sorszám alatti fekvőségére és tartozékára 517 frt. o. é. — továbbá az A + 4 sorszám alatti fekvőségére 18 frt 50 kr. o. é. továbbá az A + 5. sorszám alatti fekvőségére 16 frt o. é. — továbbá az A + 6. sorszám alatti fekvőségére 1429 frt o. é. végre az A + 7. sorszám alatti ingatlanra az árverést 1281 frtban ezennel megállapított kiküiltási árban elrendelte, és hogy a főnnebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Szódó községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküiltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 20%-át vagyis a szódói 44 ivben az A + 1. sorszám alattira 5 frt. 10 kr. o. é. az A + 2. sorszám alattira 9 frt. 50 kr. o. é. — az A + 4 sorszám alattira 51 frt 90 kr. o. é. — az A + 5. sorszám alattira 4 frt 80 kr. o. é. — az A + 6. sorszám alattira 11 frt 99 kr. o. é. — az A + 8. sorszám alattira 11 frt 95 kr. o. é. az A + 9. sorszám alattira 1 frt 5 kr. o. é. az A + 10 sorszám alattira 9 25 kr. o. é. — A + 11. sorszám alattira 450 frt 60 kr. o. é. — az A + 12. sorszám alattira 307 frt 45 kr. o. é. — továbbá a szódói 56 ivben A + 1. sorszám alattira 37 frt 60 kr. o. é. — továbbá a szódói 94 ivben az A + 1. sorszám alatti fekvőségbeni 1/4 részére 29 frt 40 kr. o. é. az A + 3. sorszám alatti 1/4 részére 9 frt 50 kr. o. é. — továbbá a szódói 79 ivben az A + 1. sorszám alattira 51 frt 70 kr. o. é. — az A + 4. sorszám alattira 1 frt 85 kr. o. é. — az A + 5. sorszám alattira 142 frt 90 kr. o. é. végre az A + 7 sor szám ala tíra 128 frt 10 kr. o. é. készpénzben vagy az 1881: 60 t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhő 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszovaltatni.

Kelt Léván, 1884. évi ápril hó 19. napján.

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JÓZSEF,
kir. járásbíró.

1821/1883 szám

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajtónak kiskoru Lőrinczy Lőrincz végrehajtást szenvedők elleni 130 frt 4 kr. tokekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Murányi Lőrincznek a csejki 189 ivben A L. I. sor sz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére, továbbá az ezen ivből a csejki 357 ivben árt A. I. 1—24 sor sz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére, valamint Malis Jánosnak az ugyanezen fekvőségbeni 1/3 rész illetményének azon osztatlan fele részére mely Murányi Lőrincz tulajdonát képezte, vagy is így a csejki 169 ivben A L. I. sor és a 357 ivben A L. I. 1—24. sor szám alatti fekvőségnek osztatlan 1/3 részére 451 frt. o. é. továbbá Murányi Lőrincznek a csejki 169 ivben A + 2. sorsz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére 76 frt 67 kr. o. é. és az A + 4. sorsz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére az árverést 70 frtban ezennel megállapított kiküiltási árban elrendelte, és hogy a főnnebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Csejke községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküiltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a csejki 169 ivben A L. I. és a 357 ivben A L. I. 1—24 sor sz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére 45 frt 10 kr. o. é. továbbá a csejki 169 ivben + 2. sorsz. alatti fekvőségbeni 1/3 részére 7 frt 67 kr. o. é. és a + 4. sorszám alatti fekvőségbeni 1/3 részére 7 frt o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhő 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküiltott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszovaltatni.

Kelt Léván, 1884. évi június hó 6-ik napján.

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JOZSEF,
kir. járásbíró.

1843/84.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküiltott végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzéteszi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbírósg 1884 évi 1843. számú végzésével az Adria biztosító társaság felperes részére Patay Károly szódói lakos alperes ellen 258 frt 41 kr. toke ennek 1884 év január hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 316 frt. 6 kr. perköltség követelése erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság fölfoglalt és 585 frt. 50 kr. becsült házi butor s többi ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1843 sz. kiküiltetést redelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szódón leendő eszközölésére 1884 év szeptemberhő 9 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzüzetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok készpénz fizetés mellett szükséges esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitzüzott időben a községi bíró házául elvaratnak.

Együttal közzététetik, hogy mind azok, kik a fölfoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentsek, — mert különben a végreh. törv. 96. §-a képesében egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítottatni.

Kelt Léván, 1884. év aug. hó 19. napján.

LITASSY NÁNDOR,
kir. bir. végrehajtó.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt. — kr — 7 frt — kr. Kétszeres 5 frt — kr — 5 frt. 20 kr. Rozs: 5 frt 80 kr — 6 frt 10 kr. Árpa: 6 frt 50 kr — 7 frt 40 kr. Zab: 6 frt — kr — 6 frt 20 kr. Kukoricza: 8 frt — kr — 8 frt 40 kr. Bab: 8 frt 50 kr — 9 frt — kr. Lencse: 8 frt — kr — 10 frt — kr. Köles: 5 frt. A többi árak nem változtak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor

a falak, az oszlopok között csövek vezetik a fürdő meleg forrásainak vizét, mely mindég langyosmelegen tartja a szoba levegőjét s a földet is.

Megköszönve a szíves kalauzólást, rohantam — a fulasztó levegő után — egy kicsit szini a mi levegőnkből s egyenest a közeli erdőnek tartottam, A poros, kavicsos ut megözözt, hogy ismét itthon vagyok s meg-görnyedve kapaszkodtam a magaslatra, hogy még egyszer szétnézhessenek e regényes fürdő fölött. . . . De hiába keresem azokat a szép épületeket, a palma-házat, . . . nincs sehol. Ah! én bohó, amit látni véltem, amit oly édesen szemlélttem, az csak képzelet volt, elábrándoztam, míg a parktól a közeli erdőbe sétáltam. . . .

De ha nem is ilyen, a közel jövőben már ehhez hasonló lesz Stubnyafürdő. Az új épület falai már jól kiemelkedtek a földből s jövőre az egész elkészül, a virágház is megvan, sokba került, sok szép virág van, de mikor arra sétál az ember, minden ajtó fölött ott lóg a tábla: „Tilos a bemenet” fölirattal. Van szép park, a szenvedő betegeket szakértő orvos kezeli s hiszem, hogy Dr. Horváthban van annyi ambiczió, Körmöczbánya város képviselőiben annyi áldozatkészség, hogy ezt a kitünő hatású fürdőt oda fogják vinni, miszerént az Magyarország egyik leg-szebb fürdője lesz, melyet örömmel keres föl a szenvedő emberiség.

Különbén ez évben ismét látogatottabb volt, mint az ezelőtti években s vasárnap vagy ünnep alig múlik el táncz nélkül, mely alkalommal Türocsmegye szépei találkát adnak egymásnak e helyen s ahol annyi szép lány van, mint itt, a fiatal emberek sem kiányzanak. Szóval kezd a régi jó világ fölülkeredni.

Előre is figyelmeztetjük azokat, kiknek a meleg fürdő jót tesz, egy kitünő hatású fürdő minden tekintetben megfelelően fog szolgálatukra állani.

Türoc-Szt.-Márton, 1884. aug. 24.

Türoczi.

